

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِهِ نَامِ خَداوَنْدِ رَحْمَنْگَرِ مُهَرَيَان
أَلَّمْ نَشَرْحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

فولادوند: آیا برای تو سینه‌ات را نگشاده‌ایم

مکارم: آیا ما سینه تو را گشاده نساختیم؟

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

فولادوند: و بار گرانت را از [دوش] تو برنداشتیم

مکارم: و بار سنگین را از تو برنداشتیم؟

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

فولادوند: [باری] که [گویی] پشت تو را شکست

مکارم: همان باری که سخت بر پشت تو سنگینی می‌کرد.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

فولادوند: و نامت را برای تو بلند گردانیدیم

مکارم: و آوازه تو را بلند کردیم.

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

فولادوند: پس [بدان که] با دشواری آسانی است

مکارم: بنابراین مسلماً با سختی آسانی است.

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

فولادوند: آری با دشواری آسانی است

مکارم: و مسلماً با سختی آسانی است.

فِإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾

فولادوند: پس چون فراغت یافته‌ی به طاعت درکوش

مکارم: پس هنگامی که از کار مهمی فارغ می‌شوی به مهم دیگری پرداز!

وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

فولادوند: و با اشتیاق به سوی پروردگارت روی آور

مکارم: و به سوی پروردگارت توجه کن.

